

KRAJOWA IZBA
RADCÓW PRAWNYCH

00-540 Warszawa, Aleje Ujazdowskie 41 lok. 2
tel./fax: 022 622 05 88, 622 84 28;33 • e-mail: kirp@kirp.pl • NIP: 526-10-43-011

L.dz. *1440* /OBSiL/2019

Warszawa, dnia 12 grudnia 2019 r.

SEKRETARIAT Z-OY SZEFA KS

L.dz.....
Data wpływu..... **17. 12. 2019**.....

Sz. P. Adam Podgórski
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z opublikowaniem na stronie Sejmu RP rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy Nr 45), w załączeniu przekazuję dwie opinie Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych przedstawione w ramach konsultacji społecznych przedmiotowego projektu na wcześniejszym etapie procesu legislacyjnego tj. opinię z dnia 18 kwietnia 2019 r. oraz opinię z dnia 14 sierpnia 2019 r.

Z poważaniem,

Kierownik
Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji
Krajowej Rady Radców Prawnych
dr hab. Rafał Stankiewicz

Lublin, dnia 18 kwietnia 2019 r.

Opinia

Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

*(ocena ograniczenia zdolności postulacyjnej w sprawach własności intelektualnej,
zgodnie z projektowanym art. 87² kodeksu postępowania cywilnego)*

1. W dniu 5 kwietnia 2019 r., na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, został opublikowany projekt (datowany na 21 marca 2019 r.) ustawy o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego i niektórych innych ustaw (dostępny pod adresem:
<https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12321454/katalog/12581241#12581241>).

Przedmiotowy projekt zakłada m. in. utworzenie wyspecjalizowanych sądów ds. własności intelektualnej oraz istotnie modyfikuje normy postępowania cywilnego w tym obszarze.

2. Jedna z projektowanych zmian zakłada wprowadzenie, jako reguły, obowiązkowego zastępstwa fachowych pełnomocników w postępowaniu przed sądami ds. własności intelektualnej. Zgodnie z proponowanym art. 87² ust. 1 k.p.c., w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności przemysłowej - także przez rzeczników patentowych. Kolejne ustępy wprowadzają wyjątek od wskazanej reguły, przy czym najistotniejsze znaczenie ma art. 87² ust. 2 k.p.c. Norma ta przewiduje możliwość zwolnienia strony z obowiązku zastępstwa ww. profesjonalnych pełnomocników, jeśli uzasadniają to „szczególne okoliczności, w tym stopień zawichości sprawy”. Projekt zakłada zatem wprowadzenie względnego przymusu profesjonalnego zastępstwa w sprawach dotyczących własności intelektualnej.

3. Mając na względzie zaproponowany przez Ministra Sprawiedliwości termin konsultacji publicznych (do dnia 19 kwietnia 2019 r.), Krajowa Izba Radców Prawnych zwróciła się do niżej podpisanych z prośbą o analizę zasadności proponowanej regulacji obowiązku zastępstwa z art. 87² k.p.c.

Uwzględniając powyższą prośbę, opiniodawcy stwierdzają jak poniżej.

4. Tytułem ogólnej oceny wskazać należy, iż w opinii niżej podpisanych proponowana regulacja art. 87² ust. 1 k.p.c. zasługuje na aprobatę zarówno w zakresie kierunku wprowadzanych zmian, jak również ich zakresu. Uzasadniając taką ocenę, stwierdzić należy, iż za wprowadzeniem obowiązku zastępstwa w proponowanym kształcie przemawiają następujące zasadnicze racje.
5. **Przede wszystkim**, przemawia za tym wysoki stopień skomplikowania materii prawnej sporów, mających być przedmiotem postępowania w sprawach własności intelektualnej. Dobitym tego przykładem jest obszar prawa znaków towarowych, który stanowi obecnie praktycznie najważniejszą (obok prawa autorskiego) subdziedzinę własności intelektualnej. Już na gruncie stanu prawnego przed ostatnimi poważnymi zmianami ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (t. j. Dz. U. z 2017 r., poz. 776 z późn. zmianami, dalej PWP) kompetentne prowadzenie sporów cywilnych w ww. sprawach wymagało gruntownej znajomości skomplikowanych relacji pomiędzy normami „prawnoznakowymi” (nie tylko przepisami prawa polskiego) ale i obszernego orzecznictwa, w tym judykatury Trybunału Sprawiedliwości UE w Luksemburgu. Obszar prawa własności intelektualnej, a w szczególności prawo znaków towarowych, stanowi bowiem jeden z bardziej, o ile nie najbardziej „zeuropeizowanych” obszarów prawa w państwach członkowskich UE. Z tego powodu, prowadzenie sporów w sprawach własności intelektualnej wymaga nie tylko znajomości norm prawa polskiego, ale również harmonizujących lub ujednocwiających ten obszar norm prawa UE, a także orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE wydanego na podstawie tych norm.

Co więcej, z dotychczasowych doświadczeń niżej podpisanych wynika, że niejednokrotnie wiązało się to (i faktycznie nadal wiąże) z koniecznością przekładu orzeczeń z języka obcego, jako że znaczna część judykatury TS UE jest nadal niedostępna w języku polskim.

6. Kompetentne prowadzenie spraw własności intelektualnej stało się jeszcze trudniejsze po wejściu w życie ostatniej nowelizacji przedmiotowej ustawy - tj. ustawy z 20 lutego 2019 r. o zmianie ustawy Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2019, poz. 501), przyjętej w wykonaniu obowiązku implementacji Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz. Urz. UE nr L 336 z 2015 r., s. 1-26). Ta prounijna zmiana prawa polskiego istotnie przemodelowała cywilnoprawną ochronę znaków towarowych (zob. gruntownie zmieniony art. 296 PWP, dot. problematyki naruszenia prawa ochronnego).

Co więcej, poważne zmiany wprowadza dodatkowo projektowana nowelizacja kodeksu postępowania cywilnego. Jeżeli przedmiotowa nowelizacja wejdzie w życie w proponowanej postaci, to - przykładowo - na skutek wprowadzania instytucji powództwa wzajemnego o unieważnienie prawa ochronnego na znak towarowy (projektowany art. 479¹²⁰ kpc) sąd powszechny uzyska kompetencje do oceny bezwzględnych i względnych podstaw unieważnienia praw ochronnego. Są to bardzo trudne zagadnienia pozostające dotychczas w wyłącznej kompetencji Urzędu Patentowego RP. Nie trzeba dodawać, że istotnie skomplikuje to - i jak już bardzo złożoną - problematykę ochrony praw do znaków towarowych.

7. Już tylko powyższe uwagi dotyczące jednej (!) z dziedzin prawa własności intelektualnej dobitnie uzasadniają pogląd, że sprawy z tego zakresu są juretycznie bardzo trudne. Bardzo często jest to poziom trudności nieporównywalnie wyższy od innych spraw gospodarczych. Kluczowym zaś kryterium uzasadniającym przymus zastępstwa fachowych pełnomocników stanowi właśnie stopień skomplikowania/złożoności sprawy. W istocie, ta sama okoliczność (stopień skomplikowania sprawy) legła u podstaw wprowadzania

do polskiego prawa przymusu adwokacko-radcowskiego - w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, czy przymusu adwokacko-radcowsko-rzecznikowskiego - w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

8. **Niezależnie do powyższego**, obowiązek zastępstwa procesowego, w kształcie proponowanym w art. 87² ust. 1 k.p.c., **jest logicznym i koniecznym dopełnieniem proponowanej specjalizacji sądownictwa** (tj. wprowadzenie instytucji sądów ds. własności intelektualnej). Nie budzi przecież wątpliwości, że sprawne rozstrzygnięcie spraw z tego obszaru zależy nie tylko od przygotowania sędziego, ale także od profesjonalizmu stron sporu. Fachowa zaś pomoc pełnomocnika przyczyni się chociażby do oczekiwanego ukierunkowania i koncentracji postępowania dowodowego, a tym samym - do szybkości całego postępowania. Dotyczy to nie tylko zastępstwa adwokata lub radcy prawnego, ale również rzecznika patentowego - zwłaszcza w sprawach wymagających specjalistycznej wiedzy „technicznej” (np. w sporach o naruszenie patentu czy praw z rejestracji wzorów użytkowych). Takie - z zasady obligatoryjne - zastępstwo ułatwi skuteczniejszą ochronę podmiotowych praw własności intelektualnych oraz należy uwzględnić interesów pozostałych uczestników obrotu gospodarczego.
9. **Wreszcie**, nie ulega wątpliwości, że proponowana regulacja art. 87² ust. 1 k.p.c. może przyczynić się do wzmocnienia ochrony gwarantowanych prawem interesów stron postępowania w sprawach własności intelektualnej. W szczególności, za wprowadzeniem w życie proponowanej regulacji zdaje się dobitnie przemawiać wzgląd na zasadę równości stron postępowania. Można bowiem żywić uzasadnioną obawę, iż - ze względu na wskazany wyżej wysoki stopień skomplikowania sporów z zakresu prawa własności intelektualnej - zasada ta mogłaby doznać uszczerbku w sytuacji przeciwstawienia racji stron, z których jedna korzysta z usług profesjonalnego pełnomocnika, zaś druga jest takiego wsparcia pozbawiona wskutek różnorodnych uwarunkowań.

10. W przekonaniu niżej podpisanych już tylko wskazane wyżej argumenty dostatecznie uzasadniają wprowadzanie przymusu adwokacko-radcowsko-rzecznikowskiego, w sposób, o którym mowa w art. 87² k.p.c.
11. **Jednocześnie**, trudno wskazać racjonalne powody przeciwko przyjęciu dyskutowanej propozycji. Właściwego uzasadnienia nie stanowi zwłaszcza wzgląd na potencjalne finansowe obciążenia przedsiębiorców (stron sporu). Rzecz jasna, w razie ustanowienia fachowego pełnomocnika, strona musi liczyć się z nieuchronnymi wydatkami na honorarium pełnomocnika, poniesione przez niego koszty itp. Już jednak obecnie, z uwagi na charakter i złożoność spraw z zakresu własności intelektualnej, strony powszechnie korzystają z usług radcy prawnego, adwokata czy ręcznika patentowego, rezygnując w ten sposób z „samodzielnego” prowadzenia sporów. Z tego punktu widzenia, postulowany obowiązek zastępstwa w bardzo wielu przypadkach faktycznie niczego nie zmienia. W tych zaś sytuacjach, gdy strona nie będzie miała rzeczywistej potrzeby albo możliwości skorzystania fachowego pełnomocnika, projektodawca przewidział wyjątek o zasady zastępstwa (art. 87² ust. 2 k.p.c.) Ta ostatnia norma zabezpiecza interes stron w samodzielnym prowadzeniu sporów w wszystkich sytuacjach „szczególnych okoliczności”. To ostatnie pojęcie jest na tyle pojemne, że umożliwia skuteczne staranie się o „zwolnienie” z obowiązku korzystania z zastępstwa w bardzo różnorodnych przypadkach. Przykładowo, można wskazać na sprawy relatywnie prostsze (zwłaszcza w razie braku zainteresowania przeciwnika w prowadzeniu sporu) czy poważne finansowe trudności, utrudniające opłacenie fachowego pełnomocnika.
12. Konkludując, proponowany art. 87² kodeksu postępowania cywilnego trafnie ustanawia – w korelacji do planowanej specjalizacji sądownictwa w obszarze własności intelektualnej – obowiązek zastępstwa fachowych pełnomocników. Projektodawca nie wprowadza jednak bezwzględnej zasady w tym zakresie, trafnie zakładając przypadki, gdy to zastępstwo nie będzie uzasadnione

z powodów faktycznych i/lub prawnych. W ocenie niżej podpisanych, taki kształt regulacji zasługuje na aprobatę.

*Dr Jarosław Dudzik, Dr Michał Mazurek
Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej*

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji
Krajowej Rady Radców Prawnych

Warszawa, dnia 14 sierpnia 2019 r.

Opinia
Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji
Krajowej Rady Radców Prawnych
do przedstawionego projektu ustawy o zmianie ustawy– Kodeks
postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Projekt „UD497”,
wersja z dnia 8 lipca 2019 r.)

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych niniejszym pozytywnie opiniuje realizowaną koncepcję wprowadzenia do polskiego systemu prawnego sądów własności intelektualnej.

Jednocześnie Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych negatywnie opiniuje postulowaną zmianę art. 87 i 87¹ Kodeksu postępowania cywilnego (art. 1 pkt. 2 i 3 Ustawy zmieniającej), ustanawiających rzeczników patentowych profesjonalnymi pełnomocnikami w sprawach sądowych z zakresu wszelkich spraw własności intelektualnej.

Krajowa Izba Radców Prawnych popiera przedstawiony projekt, jako mający na celu stworzenie w ramach sądownictwa powszechnego wysoce profesjonalnych jednostek organizacyjnych, które miałyby się zajmować sprawami z zakresu prawa autorskiego i praw pokrewnych, własności przemysłowej oraz powiązanych z nimi spraw dotyczących nieuczciwej konkurencji. Sprawy te - jako związane z daleko idącą specjalizacją - wymagają kierunkowo wykwalifikowanej kadry oraz odrębnie ustalonej procedury.

Jednocześnie Krajowa Izba Radców Prawnych wyraża swój uzasadniony sprzeciw, wobec mającego równocześnie nastąpić (niejako „przy okazji”) rozszerzenia uprawnień rzeczników patentowych, poprzez przyznanie tej grupie zawodowej uprawnienia

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

---

do oferowania usług profesjonalnego zastępstwa procesowego we wszystkich sprawach własności intelektualnej (tj. spraw dotyczących praw autorskich, spraw dotyczących zwalczania nieuczciwej konkurencji oraz części spraw o ochronę dóbr osobistych). Poniżej prezentujemy najistotniejsze argumenty przemawiające przeciw proponowanej zmianie obecnie obowiązujących zasad w tym zakresie.

1. Brak realizacji celu wskazanego w uzasadnieniu ustawy

Projektodawca, w uzasadnieniu do projektu ustawy, uzasadnił proponowane rozszerzenie uprawnień rzeczników patentowych (przytaczając w tym miejscu w całości argumenty Krajowej Rady Rzeczników Patentowych) treścią uchwały Sądu Najwyższego z dnia 26.7.2017 r. (III CZP 26/17). Orzeczenie to - wydane w dotychczasowym stanie prawnym - dotyczy sprawy „mieszanej”, łączącej w sobie elementy uprawniające do działania za pośrednictwem rzecznika patentowego oraz nie mieszczące się w takich uprawnieniach.

Co oczywiste i logiczne, rozszerzenie uprawnień rzeczników patentowych w żaden sposób nie stanowi realizacji postulatów wskazanej uchwały SN, ponieważ nie ogranicza powstawania spraw o charakterze „mieszanym”, ani też nie stanowi jednoznacznego rozwiązania problemu reprezentacji w tego typu sprawach. Stanie się wręcz przeciwnie - rozszerzenie uprawnień rzeczników patentowych spowoduje zwiększenie się liczby spraw o charakterze „mieszanym”, co jedynie podniesie stan niepewności prawnej oraz konieczność interwencji Sądu Najwyższego.

2. Brak przygotowania zawodowego rzeczników patentowych do prowadzenia spraw sądowych ze wskazanych dziedzin

W tym zakresie wystarczającym wydaje się wskazanie, iż zawód rzecznika patentowego jest zawodem o rodowodzie „inżynierskim”, o niewielkim (w porównaniu do studiów prawniczych i aplikacji adwokackiej lub radcowskiej) przygotowaniu prawnym podczas aplikacji rzecznicowskiej. Jakkolwiek o przyjęcie do korporacji rzecznicowskiej mogą ubiegać

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

---

się zarówno prawnicy jak i inżynierowie, to właśnie ta ostatnia grupa zawodowa stanowi znaczną część pośród polskich rzeczników patentowych.

Odwołując się do nadrzędnego celu przedmiotowego projektu ustawy, jakim jest wysoka profesjonalizacja postępowań sądowych z zakresu prawa własności intelektualnej, należy wskazać, iż nie jest to do pogodzenia z planem dopuszczenia do zastępstwa w tego typu sprawach sądowych osób o tak niewielkim przygotowaniu prawniczym.

Należy zwrócić uwagę, że rzecznikiem patentowym może być osoba bez stosownego wykształcenia prawniczego, co powoduje że rzecznik patentowy nie będzie posiadał w każdym przypadku wystarczającej wiedzy i doświadczenia dla realizacji i ochrony praw podmiotowych swoich klientów w postępowaniu cywilnym. Znaczna część rzeczników patentowych posiada wyższe wykształcenie techniczne - nie posiada więc wykształcenia prawniczego. Tym samym, rozszerzenie uprawnień tej grupy zawodowej może się okazać działaniem ryzykownym nie tylko w kontekście zapewnienia bezpieczeństwa prawnego, ale również konieczności zapewnienia przedsiębiorcom usług prawnych na odpowiednim poziomie. Szczególnie jaskrawy wydaje się brak znajomości przepisów proceduralnych przez rzeczników patentowych nieposiadających wykształcenia prawniczego. Znajomość procedury determinuje właściwą obronę praw podmiotowych strony (klienta) w każdym postępowaniu sądowym. Nieprawidłowe zastosowanie przepisów proceduralnych, zwłaszcza po obecnie wprowadzanej zmianie modelu postępowania cywilnego będzie prowadzić do sytuacji, w której wysoce prawdopodobnym może stać się zagrożenie unicestwienia określonych praw materialnych stronie poprzez niezastosowanie lub błędne zastosowanie instytucji proceduralnej przez pełnomocnika.

De facto przyznanie nieprofesjonalnym pełnomocnikom procesowym uprawnień do reprezentowania strony we wszystkich postępowaniach z zakresu własności intelektualnej znacznie ograniczy realizację gwarantowanego przez Konstytucję RP prawa jednostki do sądu. Wprowadzenie proponowanego rozwiązania będzie naruszać następujące konstytucyjne zasady: 1) prawa od sądu (art. 45 ustawy zasadniczej) oraz 2) zasadę równości.

Jakkolwiek samorząd zawodowy radców prawnych każdorazowo popiera wszelkie projekty dotyczące profesjonalizacji i specjalizacji sądownictwa, to jednak dokonując tychże zmian, nie można wprowadzać dodatkowych rozwiązań zagrażających bezpieczeństwu obrotu

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

---

prawnego. Do świadczenia pomocy prawnej, zgodnie z właściwymi regulacjami prawnymi, powołani są wyłącznie radcowie prawni i adwokaci. Proponowane rozwiązanie pozostaje więc w sprzeczności z istotą wykonywania funkcji profesjonalnego pełnomocnika prawnego.

3. Negatywne skutki gospodarcze postulowanej zmiany

Zawód rzecznika patentowego wykonuje obecnie około 900 osób, z czego czynnych zawodowo jest zaledwie około 500. Jest to jeden z nielicznych zawodów który faktycznie oparł się postulatowi „deregulacyjnym”, o czym świadczy w szczególności rokrocznie malejąca liczba rzeczników patentowych. Głównym zadaniem rzeczników patentowych (do czego zostali powołani około 25 lat temu) jest reprezentacja wynalazców przed Urzędem Patentowym RP w toku zgłoszeń wynalazków (na co rzecznicy patentowi mają faktyczny „monopol” w świetle art. 236 Prawa własności przemysłowej). „Monopolu” tego nie sposób przełamać pomimo wielokrotnie podejmowanych takich prób legislacyjnych (zarówno w obecnej jak i poprzednich kadencjach sejmu). Jako szczególny skutek tego „monopolu” należy wskazać przede wszystkim zgłoszony przez przedsiębiorców (wynalazców) w „Białej Księdze Innowacji” z 2016 r. jako „kluczowy” postulat „umożliwienia realizacji zadań rzecznika patentowego przez radców prawnych i adwokatów”. Był on wynikiem oczywiście niewystarczającej podaży na rynku „zmonopolizowanych” usług rzecznikowskich, co ma oczywisty wpływ na dostępność, jakość i ceny tych usług. Do dnia dzisiejszego (na skutek bardzo silnego oporu środowiska rzecznikowskiego) nie doszło do realizacji tego postulatu.

W ocenie Krajowej Izby Radców Prawnych wprowadzenie omawianej zmiany może znacząco osłabić rynek podstawowych usług rzecznikowskich (tj. dokonywania zgłoszeń patentowych przed Urzędem Patentowym). Wystarczającym jest, żeby jedynie niewielki odsetek rzeczników patentowych skorzystał z nowych uprawnień i „spróbował swoich sił” w postępowaniach sądowych, do których dostęp ewentualnie otrzymają rzecznicy patentowi. Wskutek tego przedsiębiorcy i wynalazcy chcący zlecić przygotowanie zgłoszenia wynalazku spotkają się z oczywistym brakiem podaży. Nie pozostałoby to bez wpływu na innowacyjność polskiej gospodarki (która już obecnie jest jedną z najmniej innowacyjnych w Unii Europejskiej).

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

Jednocześnie trudno się spodziewać, aby zaproponowane rozwiązanie wywarło jakikolwiek dostrzegalny pozytywny wpływ na rynek pełnomocników sądowych. Wobec ponad 50.000 członków samorządów adwokackiego i radcowskiego (o różnorodnym wykształceniu i doświadczeniu - w tym także specjalistów z zakresu prawa własności intelektualnej), kilkuset potencjalnych dodatkowych pełnomocników procesowych z ramienia korporacji rzeczników patentowych - żadnego wpływu na rynek nie będzie miało.

Jako rozwiązanie alternatywne - chroniące polską gospodarkę - należy wskazać zmianę art. 236 Prawa własności przemysłowej (postulowaną m.in. przez Radę Legislacyjną przy Prezesie Rady w 2012 r., pojawiającą się w toku prac nad ustawą - Druk Sejmowy VII Kadencji nr 2331 - postulowaną w „Białej Księdze Innowacji” z 2016 r., czy też w projekcie ustawy UD311 (według stanu na listopad 2017 r.) i rezygnację z utrzymywania regulacji, zgodnie z którą usługi prawne świadczone wynalazcom są zmonopolizowane przez nielicznych rzeczników patentowych. Taka regulacja jest praktycznie nieznana w Europie (w tym przed Europejskim Urzędem Patentowym) czy na świecie. Powoduje ona, iż Polska pozostaje bardzo daleko w zestawieniach pod względem ilości zgłaszanych wynalazków, a prym wiodą państwa o niezwykle liberalnym podejściu do tej kwestii (np. Słowenia - gdzie zawodu regulowanego rzecznika patentowego ani żadnego podobnego, po prostu nie ma). Należy rozważyć w tym zakresie powrót do rozwiązań obowiązujących w Polsce przed 1993 r. (czy też np. w okresie międzywojennym), a obecnie obowiązujących w niemal wszystkich państwach europejskich, umożliwiających zastępowanie wynalazców przed Urzędem Patentowym co najmniej również przez adwokatów i radców prawnych.

Podsumowanie

W związku z powyższym, popierając przedstawiony projekt ustawy, Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych wnosi o odstąpienie od projektowanych zmian w art. 87 i 87¹ Kodeksu postępowania cywilnego (art. 1 pkt. 2 i 3 Ustawy zmieniającej). Rozszerzenie uprawnień rzeczników patentowych w zakresie występowania przed sądami cywilnymi w tak szerokim katalogu spraw jak proponowany, nie znajduje żadnego uzasadnienia, a jednocześnie może się przyczynić do zapaści na (już obecnie mało konkurencyjnym) rynku podstawowych usług rzecznio-wskich - co będzie miało dalece

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

---

negatywne skutki dla innowacyjności polskiej gospodarki.

Jako rozwiązanie alternatywne - chroniące polską gospodarkę - proponujemy dokonanie kompleksowej zmiany brzmienia art. 236 ustawy - Prawo własności przemysłowej poprzez przywrócenie w pełni uzasadnionych rozwiązań pozwalających adwokatom i radcom prawnym na występowanie w charakterze pełnomocnika przed Urzędem Patentowym RP we wszystkich rodzajach spraw. Innowacyjna gospodarka wymaga rzeczywistego wsparcia i troski, a nie realizacji partykularnych interesów wąskich i wpływowych grup zawodowych.

Proponowane w przedstawionym projekcie rozwiązanie zakładające rozszerzenie uprawnień rzeczników patentowych do występowania we wszystkich sprawach z zakresu własności intelektualnej może prowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa obrotu prawnego. Do świadczenia pomocy prawnej, zgodnie z właściwymi regulacjami prawnymi, powołani są wyłącznie radcowie prawni i adwokaci. Proponowane rozwiązanie pozostaje więc w sprzeczności z istotą wykonywania funkcji profesjonalnego pełnomocnika prawnego przed sądem powszechnym.

r. pr. Wiktor Kożuch